

Arrest

**nr. 86 804 van 4 september 2012
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 september 2012 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen, met name de versnelde behandeling van de op 31 augustus 2012 per aangetekend schrijven ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en nietigverklaring, van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 augustus 2012, houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2012 om 10uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij diende op 18 december 2009 een eerste asielaanvraag in die verworpen werd door een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen op 30 september 2011 en bevestigd door een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 20 december 2011. Verzoekende partij kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten onder vorm van een bijlage 13quinquies d.d. 10 januari 2012.

1.2. Op 25 januari 2012 diende verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen 15 december 1980 (hierna: de vreemdelingenwet). Deze werd op 14 mei 2012 onontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing diende zij een beroep tot nietigverklaring in d.d. 5 juni 2012.

1.3. Op 29 juni 2012 diende verzoekende partij een tweede asielaanvraag in die niet in overweging werd genomen. Verzoekende partij kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 4 juli 2012.

1.4. Op 23 augustus 2012 diende verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet die op 4 september 2012 onontvankelijk werd verklaard.

1.5. Op 17 augustus 2012 kreeg verzoekende partij andermaal een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing werd haar op dezelfde dag ter kennis gebracht. Tegen deze beslissing diende verzoekende partij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in d.d. 31 augustus 2012. Op 3 september 2012 verzocht verzoekende partij bij wege van voorlopige maatregelen dit schorsingsverzoek zo snel mogelijk te behandelen.

2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij geen belang heeft bij de ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid daar aan verzoekende partij voorheen reeds eerder bevelen om het grondgebied te verlaten werden betekend. Zij betoogt dat de vordering om die reden onontvankelijk is

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Het belang betreft een ontvankelijkheidsvoorwaarde waaraan ook dient voldaan te worden bij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging (*cf.* W. WEYMEERSCH, "Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel." in G. DEBERSAQUES, M. VAN DAMME, S. DE CLERCQ en G. LAENEN (eds.), *Rechtsbescherming door de Raad van State 15 jaar procedurele vernieuwing*, Brugge, die Keure, 2004, 161.)

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De schorsing van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting wordt niet betwist dat verzoekende partij zowel op 10 januari 2012 als op 4 juli 2012 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht. Er blijkt bijgevolg niet dat de

eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verzoekende partij tot voordeel kan strekken. Verwerende partij kan immers hoe dan ook – zelfs bij een schorsing van de tenuitvoerlegging van het in voorliggende zaak bestreden bevel om het grondgebied te verlaten – het op 10 januari 2012 aan verzoekende partij betekende bevel om het grondgebied te verlaten uitvoeren. De motieven van de bestreden beslissingen meer bepaald: *“De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum in zijn paspoort. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem werd betekend op 04.07.2012. De tweede asielaanvraag ingediend op 29.06.2012 werd bij beslissing van 04.07.2012 niet in overweging genomen. Een bijlage 13 quater werd hem betekend op 04.07.2012.”* worden op geen enkele wijze weerlegd door verzoekende partij, noch in haar verzoekschrift noch ter terechtzitting. Verzoekende partij voert aan dat door haar een aanvraag artikel 9ter werd ingediend, hieromtrent een beroepsprocedure lopende was en op datum van het bevel om het grondgebied te verlaten deze procedure nog steeds lopende was en er zodoende nog geen definitieve beslissing aan de orde was betreffende de aanvraag 9ter. Het loutere feit echter dat een verzoek om tot een verblijf gemachtigd te worden in behandeling is, heeft niet automatisch tot gevolg dat verzoekende partij legaal op het grondgebied verblijft en dat het haar voorheen betekende bevel om het grondgebied te verlaten niet uitvoerbaar zou zijn (RvS 6 april 2000, nr. 86.715; RvS 22 juli 2002, nr. 109.500; RvS 6 februari 2004, nr. 127.903; RvS 3 juni 2004, nr. 132.035; RvS 3 juni 2004, nr. 132.036; RvS 7 januari 2005, nr. 138.946; RvS 20 november 2006, nr. 164.950; RvS 17 november 2010, nr. 6223 (c)). Verzoekende partij toont bijgevolg niet aan dat zij een belang heeft bij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703). Er dient dan ook besloten te worden dat de opgeworpen exceptie gegrond is.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN

A. VAN ISACKER